

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i tillægsbetænkningen forkastedes, idet 22 stemte for, 150 imod.

Ændringsforslag nr. 4-6 i tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 i tillægsbetænkningen, oprindelig stillet af boligministeren, af denne taget tilbage, men derefter optaget af Kirsten Jacobsen (FP), forkastedes, idet 62 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslaget i tilføjelsen til tillægsbetænkningen vedtoges enstemmigt med 129 stemmer; 42 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 8 i tillægsbetænkningen forkastedes, idet 64 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen var taget tilbage.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Fogh Rasmussen (V):

Det er med den allerdybeste beklagelse, vi i dag kan gøre status over et sørgeligt begivenhedsforløb med hensyn til byfornyelsen. Det er et begivenhedsforløb, som vidner om, at det har været mere magtpåliggende for regeringen at få lovforslaget presset igennem end at få de uafklarede problemer løst.

Når venstre vil stemme imod byfornyleslovforslaget her ved tredje behandling, så skyldes det ikke, at venstre er imod byfornyelse som sådan. Tværtimod har vi selv fremlagt et oplæg om, hvordan vi kan sikre, at de ældre boligområder i de større byer bliver attraktive boligmiljøer med moderniserede boliger, trafiksanering og grønne områder. Det er en byfornylesplan, som på en række punkter adskiller sig fra regeringens plan.

For det første er det nødvendigt, at byfornyelsen belaster de offentlige kasser mindst muligt. Derfor har vi i denne byfornylesplan skitseret, hvordan der kunne gennemføres en alternativ og for det offentlige langt, langt billigere finansiering af byfornyelsen, som alligevel ville sikre, at det var muligt for lejerne efter moderniseringens gennemførelse at blive boende.

For det andet har vi peget på, at det er nødvendigt, at investeringerne i byfornyelse bliver indpasset i den overordnede samfundsøkonomiske investeringsramme. Derfor må man i forbindelse med byfornylesens omfang diskutere kvotaen for det almennyttige byggeri, og vi har peget på, at såfremt der igangsættes en omfattende byfornyelse, så må man også overveje at nedsætte kvotaen for almennyttigt byggeri.

For det tredje er det ikke nok, at byfornylesindsatsen rettes mod udlejningssektoren; også ejerboligerne må drages med ind. Derfor har vi foreslået en forhøjelse af standardfradraget kombineret med fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesomkostninger.

Det er nødvendigt, at lejere og ejere sikres en vidtgående indflydelse på byfornylesens tempo, dens indhold og dens omfang.

Også efter byfornyelsen skal de moderniserede kvarterer indeholde et lokalt servicenet, herunder butikker og mindre værksteder, og derfor er det nødvendigt med en udbygget erhvervsbeskyttelse i byfornyleslovgivningen.

Fremfor alt skal byfornyelsen tilføjes et mere fremadrettet perspektiv. Det er ikke nok, at vi får klaret det opsamlede byfornylesbehov. Vi skal også forhindre et nyt behov i at opstå. Derfor må hensættelserne i boligreguleringsområderne til modernisering og opretning forøges. Vi må også sætte ind på at udnytte den mekanisme, der ligger i, at når folk får en personlig ejendomsret til deres bolig, så øges interessen for en god vedligeholdelsesstand af denne bolig.

Det er altså en samlet byfornylesplan, som vi også har gjort regeringen og socialdemokratiet bekendt med, men vi må beklageligvis konstatere, at der ikke har været lydhørhed.

Vi stemmer imod lovforslaget, fordi det er sjusket, fordi det er ugennemarbejdet, fordi konsekvenserne for statskassen er helt uoverskuelige. De kommunaløkonomiske virkninger